

Úřední věstník

Evropské unie

L 157

České vydání

Právní předpisy

Svazek 59

15. června 2016

Obsah

I *Legislativní akty*

SMĚRNICE

- ★ **Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/943 ze dne 8. června 2016 o ochraně nezveřejněného know-how a obchodních informací (obchodního tajemství) před jejich neoprávněným získáním, využitím a zpřístupněním ⁽¹⁾ 1**

II *Nelegislativní akty*

MEZINÁRODNÍ DOHODY

- ★ **Rozhodnutí Rady (EU) 2016/944 ze dne 6. června 2016 o uzavření Dohody o spolupráci na civilním globálním družicovém navigačním systému (GNSS) mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Korejskou republikou na straně druhé 19**

NAŘÍZENÍ

- Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/945 ze dne 14. června 2016 o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny 21

ROZHODNUTÍ

- ★ **Rozhodnutí Rady (EU) 2016/946 ze dne 9. června 2016, kterým se stanoví dočasná opatření v oblasti mezinárodní ochrany ve prospěch Švédska v souladu s článkem 9 rozhodnutí (EU) 2015/1523 a článkem 9 rozhodnutí (EU) 2015/1601, kterými se stanoví dočasná opatření v oblasti mezinárodní ochrany ve prospěch Itálie a Řecka 23**

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

CS

Akty, jejichž název není vtištěn tučně, se vztahují ke každodennímu řízení záležitostí v zemědělství a obecně platí po omezenou dobu. Názvy všech ostatních aktů jsou vtištěny tučně a předchází jim hvězdička.

★ Rozhodnutí Rady (SZBP) 2016/947 ze dne 14. června 2016, kterým se mění společná akce 2008/124/SZBP o Misi Evropské unie v Kosovu na podporu právního státu * (EULEX KOSOVO)	26
★ Rozhodnutí Evropské centrální banky (EU) 2016/948 ze dne 1. června 2016 o provádění programu nákupu cenných papírů podnikového sektoru (ECB/2016/16)	28

* Tímto označením nejsou dotčeny postoje k otázce statusu a označení je v souladu s rezolucí Rady bezpečnosti OSN č. 1244 (1999) a se stanoviskem Mezinárodního soudního dvora k vyhlášení nezávislosti Kosova.

I

(Legislativní akty)

SMĚRNICE

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2016/943

ze dne 8. června 2016

o ochraně nezveřejněného know-how a obchodních informací (obchodního tajemství) před jejich neoprávněným získáním, využitím a zpřístupněním**(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podniky a neziskové výzkumné organizace investují do získání, rozvoje a využívání know-how a informací, které jsou devizou znalostní ekonomiky a poskytují konkurenční výhodu. Tyto investice do vytváření a využívání duševního kapitálu jsou určujícím faktorem pro jejich konkurenceschopnost a výkonnost v oblasti inovací na trhu, a tudíž návratnost investic, což představuje základní motivaci pro podnikový výzkum a vývoj. Podniky se uchylují k různým způsobům vyhrazení si výsledků svých inovačních činností v případě, že otevřený přístup k těmto výsledkům neumožňuje plné využití jejich investic do výzkumu a inovací. Jedním z těchto způsobů je využívání práv duševního vlastnictví, jako jsou patenty, práva týkající se průmyslových vzorů nebo autorská práva. Jiným způsobem vyhrazení si výsledků inovačních činností je ochrana přístupu k znalostem, které jsou pro daný subjekt cenné a které nejsou obecně známy, a jejich využívání. Toto cenné know-how a obchodní informace, které nejsou zpřístupněny a mají zůstat důvěrné, se označují jako obchodní tajemství.
- (2) Podniky si bez ohledu na velikost cení obchodních tajemství stejně jako patentů a jiných forem práv duševního vlastnictví. Využívají důvěrnost jako nástroj řízení konkurenceschopnosti podniků a inovací ve výzkumu, jenž se vztahuje na rozmanitou škálu informací, které přesahují rámec technických znalostí a zahrnují obchodní údaje, jako jsou informace o odběratelích a dodavatelích, obchodních plánech a tržním výzkumu a strategii. Zejména

⁽¹⁾ Úř. věst. C 226, 16.7.2014, s. 48.⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 14. dubna 2016 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 27. května 2016.

malé a střední podniky si obchodních tajemství cení a spoléhají na ně ještě více. Tím, že poskytují ochranu takto široké škále know-how a obchodních informací, ať už jako doplňku nebo alternativy práv duševního vlastnictví, umožňují obchodní tajemství tvůrcům a inovátorům dosáhnout zisku prostřednictvím jejich tvorby či inovací, a jsou proto obzvláště důležitá pro konkurenceschopnost podniků, jakož i pro výzkum a vývoj a pro výkonnost v oblasti inovací.

- (3) Otevřené inovace jsou katalyzátorem nových nápadů, které uspokojují potřeby spotřebitelů a řeší společenské výzvy, a umožňují těmto nápadům najít cestu na trh. Tyto inovace mají zásadní vliv na vytváření nových znalostí a jsou základem vzniku nových a inovativních obchodních modelů založených na využívání společně vytvořených znalostí. Výzkum založený na spolupráci, včetně přeshraniční spolupráce, je obzvláště důležitý při zvyšování úrovně podnikového výzkumu a vývoje na vnitřním trhu. Šíření znalostí a informací by se mělo považovat za nezbytný předpoklad pro zajištění dynamických, pozitivních a rovných příležitostí k rozvoji podnikání, zejména pro malé a střední podniky. Na vnitřním trhu, na němž jsou překážky této přeshraniční spolupráce omezeny na minimum a není narušena spolupráce, by duševní tvorba a inovace měly podněcovat investice do inovativních procesů, služeb a výrobků. Toto prostředí, které je příznivé pro duševní tvorbu a inovace a nebrání mobilitě zaměstnanců, je důležité rovněž při zvyšování zaměstnanosti a konkurenceschopnosti hospodářství Unie. Obchodní tajemství hrají důležitou úlohu při ochraně výměny znalostí mezi podniky, a to zejména malými a středními podniky a výzkumnými ústavy v rámci výzkumu, vývoje a inovací na vnitřním trhu i mimo něj. Obchodní tajemství patří k jedné z nejvyužívanějších forem ochrany duševní tvorby a inovativního know-how ze strany podniků, současně jsou však stávajícím právním rámcem Unie nejméně chráněna před neoprávněným získáním, využitím a zpřístupněním jinými stranami.
- (4) Inovativní podniky jsou v rostoucí míře vystaveny nepoctivým praktikám, jejichž cílem je zneužití obchodních tajemství, jako je krádež, nepovolené kopírování, ekonomická špionáž a porušení požadavků na zachování důvěrnosti, a ke kterým dochází jak v Unii, tak mimo ni. K vyššímu riziku těchto praktik přispívá nejnovější vývoj, jako je globalizace, větší množství služeb nebo činností zajišťovaných externě, delší dodavatelské řetězce a využívání informačních a komunikačních technologií ve větší míře. Při neoprávněném získání, využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství je ohrožena výhoda oprávněného vlastníka obchodního tajemství jakožto jeho původce, získat výnosy z využívání výsledků svého úsilí o inovace. Bez účinných a srovnatelných právních prostředků k ochraně obchodních tajemství v celé Unii jsou na vnitřním trhu narušeny pobídky k účasti na inovačních přeshraničních činnostech a obchodní tajemství nemohou naplnit svůj potenciál jakožto hybná síla hospodářského růstu a zaměstnanosti. To má odrazující účinek na inovace a tvořivost a snižuje investice, což má nepříznivý dopad na hladké fungování vnitřního trhu a narušuje jeho růstový potenciál.
- (5) Mezinárodní úsilí o řešení tohoto problému vyvíjené v rámci Světové obchodní organizace vedlo k uzavření Dohody o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví (dále jen „dohoda TRIPS“). Dohoda TRIPS obsahuje mimo jiné ustanovení o ochraně obchodních tajemství před jejich neoprávněným získáním, využitím nebo zpřístupněním třetími stranami, která představují společné mezinárodní normy. Touto dohodou, která byla schválena rozhodnutím Rady 94/800/ES ⁽¹⁾, jsou vázány všechny členské státy, jakož i samotná Unie.
- (6) Bez ohledu na dohodu TRIPS existují v právních předpisech členských států významné rozdíly, pokud jde o ochranu obchodních tajemství před neoprávněným získáním, využitím nebo zpřístupněním jinými osobami. Například ne všechny členské státy přijaly vnitrostátní definice obchodního tajemství nebo jeho neoprávněného získání, využití nebo zpřístupnění, takže rozsah ochrany není snadno pochopitelný a mezi jednotlivými členskými státy se liší. Mimoto existuje nejednotnost, pokud jde o občanskoprávní prostředky ochrany, které jsou k dispozici v případě neoprávněného získání, využití nebo zpřístupnění obchodních tajemství, jelikož ne ve všech členských státech jsou vždy k dispozici soudní příkazy na zdržení se určitého jednání určené třetími stranami, které nejsou konkurenty oprávněného vlastníka obchodního tajemství. Mezi členskými státy existují rovněž rozdíly, pokud jde o zacházení se třetí stranou, která získala obchodní tajemství v dobré víře, následně však v době jeho využití zjistí, že jeho získání vyplývá z předchozího neoprávněného získání jinou stranou.
- (7) Vnitrostátní pravidla se liší rovněž s ohledem na to, zda mohou oprávnění vlastníci obchodního tajemství požadovat zničení výrobků vyrobených třetími stranami, které využívají obchodní tajemství neoprávněně, nebo

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 94/800/ES ze dne 22. prosince 1994 o uzavření dohod jménem Evropského společenství s ohledem na oblasti, které jsou v jeho pravomoci, v rámci Uruguayského kola mnohostranných jednání (1986–1994) (Úř. věst. L 336, 23.12.1994, s. 1).

navrácení či zničení dokumentů, souborů nebo materiálů obsahujících nebo představujících neoprávněně získané nebo využitě obchodní tajemství. Navíc příslušná vnitrostátní pravidla pro výpočet náhrady škody také ne vždy přihlížejí k nehmotné povaze obchodních tajemství, což ztěžuje prokázání skutečně ušlého zisku nebo bezdůvodného obohacení porušitele, pokud nelze stanovit tržní hodnotu dotčených informací. Pouze několik členských států umožňuje uplatňování abstraktních pravidel pro výpočet náhrady škody na základě přiměřeného licenčního poplatku nebo jiného poplatku, který by mohl být požadován v případě, že by existovala licence na využívání obchodního tajemství. Mnohá vnitrostátní pravidla navíc neposkytují odpovídající ochranu důvěrnosti obchodního tajemství v případě, že vlastník obchodního tajemství podá žalobu kvůli údajnému neoprávněnému získání, využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství třetí osobou, což snižuje přitažlivost stávajících opatření a prostředků nápravy a oslabuje nabízenou ochranu.

- (8) Rozdíly v právní ochraně obchodních tajemství poskytované členskými státy znamenají, že obchodní tajemství nepožívají v celé Unii rovnocenné úrovně ochrany, což vede k roztříštěnosti vnitřního trhu v této oblasti a oslabuje celkový odrazující účinek příslušných pravidel. Vnitřní trh je nepříznivě dotčen, pokud tyto rozdíly omezují pobídky podniků k provádění přeshraničních hospodářských činností souvisejících s inovacemi, včetně spolupráce s partnery při výzkumu nebo výrobě, externího zajišťování služeb nebo činností či investování v jiných členských státech, jež závisí na využití informací chráněných jako obchodní tajemství. Přeshraniční výzkum a vývoj v rámci sítě i činnosti spojené s inovacemi, včetně související výroby a následného přeshraničního obchodu, jsou tak v Unii méně přitažlivé a obtížnější, což vede rovněž k neefektivitě inovací v celé Unii.
- (9) Navíc v členských státech s relativně nižší úrovní ochrany se také zvyšuje obchodní riziko, neboť v nich mohou být obchodní tajemství snadněji odcizena či jinak neoprávněně získána. To má za následek neefektivní alokaci kapitálu na prorůstové inovace na vnitřním trhu kvůli vyšším výdajům na ochranná opatření k vyrovnání nedostatečné právní ochrany v některých členských státech. Zvýhodňuje to rovněž činnost nekalých soutěžitelů, kteří po neoprávněném získání obchodních tajemství mohou šířit na vnitřním trhu výrobky vyrobené na základě takto získaných obchodních tajemství. Rozdíly v právních režimech usnadňují taktéž dovoz výrobků ze třetích zemí do Unie prostřednictvím míst vstupu se slabší ochranou, pokud návrh, výroba nebo uvádění těchto výrobků na trh závisí na odcizených či jinak neoprávněně získaných obchodních tajemstvích. Tyto rozdíly jsou celkově překážkou řádného fungování vnitřního trhu.
- (10) Je vhodné stanovit na úrovni Unie pravidla, která sblíží právní předpisy členských států s cílem zajistit na celém vnitřním trhu dostatečnou a jednotnou úroveň občanskoprávních prostředků ochrany v případě neoprávněného získání, využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství. Těmito pravidly by neměla být dotčena možnost pro členské státy stanovit širší ochranu před neoprávněným získáním, využitím nebo zpřístupněním obchodních tajemství, jsou-li dodrženy záruky na ochranu zájmů jiných osob výslovně stanovené touto směrnicí.
- (11) Touto směrnicí by nemělo být dotčeno uplatňování předpisů Unie nebo vnitrostátních předpisů, které vyžadují zpřístupnění informací, včetně obchodních tajemství, veřejnosti nebo veřejným orgánům. Touto směrnicí by nemělo být rovněž dotčeno uplatňování předpisů, které umožňují veřejným orgánům shromažďovat informace pro účely plnění jejich úkolů nebo předpisů, které těmto veřejným orgánům umožňují nebo od nich vyžadují, aby relevantní informace dále zpřístupňovaly veřejnosti. Mezi tyto předpisy patří zejména předpisy o zpřístupnění informací souvisejících s podnikáním ze strany orgánů a subjektů Unie nebo vnitrostátních veřejných orgánů, které mají tyto informace k dispozici na základě nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ⁽¹⁾, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006 ⁽²⁾ a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ⁽³⁾ nebo na základě jiných právních předpisů týkajících se přístupu veřejnosti k dokumentům nebo povinností vnitrostátních veřejných orgánů v oblasti transparentnosti.
- (12) Touto směrnicí by nemělo být dotčeno právo sociálních partnerů uzavírat kolektivní smlouvy, stanoví-li tak pracovní právo, pokud jde o povinnost nezpřístupňovat obchodní tajemství nebo omezit jeho využívání a o důsledky porušení takových povinností stranou, na kterou se vztahují. To by mělo platit za předpokladu, že

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006 ze dne 6. září 2006 o použití ustanovení Aarhuské úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí na orgány a subjekty Společenství (Úř. věst. L 264, 25.9.2006, s. 13).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/313/EHS (Úř. věst. L 41, 14.2.2003, s. 26).

taková kolektivní smlouva neomezuje výjimky stanovené v této směrnici pro případy, kdy má být návrh na nařízení opatření nebo uplatnění postupů či prostředků nápravy stanovených v této směrnici pro údajné získání, využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství zamítnut.

- (13) Tato směrnice by neměla být vykládána tak, že omezuje svobodu usazování a volný pohyb pracovníků nebo jejich mobilitu, jak je stanoví právo Unie. Touto směrnicí není dotčena ani možnost sjednávat konkurenční doložky mezi zaměstnavateli a zaměstnanci v souladu s příslušnými právními předpisy.
- (14) Je důležité stanovit sourodou definici obchodního tajemství, aniž by byl omezen předmět, který má být chráněn před zneužitím. Tato definice by proto měla být formulována tak, aby zahrnovala know-how, obchodní informace a technologické informace, pokud existuje oprávněný zájem na zachování jejich důvěrnosti i legitimní očekávání, že bude zajištěno jejich utajení. Takové know-how nebo informace by navíc měly mít komerční hodnotu, ať již skutečnou, nebo potenciální. Mělo by se vycházet z toho, že takové know-how nebo informace komerční hodnotu mají, zejména pokud by mohlo jejich neoprávněné získání, využití nebo zpřístupnění poškodit zájmy osoby, která jimi oprávněně disponuje, v tom smyslu, že by to mohlo ohrozit její vědecký a technický potenciál, obchodní nebo finanční zájmy, strategické pozice nebo konkurenceschopnost. Definice obchodního tajemství nezahrnuje nepodstatné informace a zkušenosti a dovednosti, které zaměstnanci nabyli při výkonu své obvyklé pracovní činnosti, ani informace, které jsou obecně známy nebo běžně dostupné osobám v kruzích, které se dotčeným druhem informací běžně zabývají.
- (15) Je rovněž důležité vymezit okolnosti, za nichž je právní ochrana obchodních tajemství odůvodněná. Z tohoto důvodu je nutné stanovit jednání a praktiky, které se považují za neoprávněné získání, využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství.
- (16) V zájmu inovací a na podporu hospodářské soutěže by ustanovení této směrnice neměla zakládat výhradní právo na know-how nebo informace chráněné jako obchodní tajemství. I nadále je proto možný nezávislý objev téhož know-how nebo informací. Reverzní inženýrství oprávněně nabytého výrobku je zákonným prostředkem k získání informací, není-li ve smlouvě dohodnuto jinak. Právo volně uzavírat takovéto smlouvy však může být omezeno právními předpisy.
- (17) V některých průmyslových odvětvích, kde tvůrci a inovátoři nemohou těžit z výhradních práv a kde inovace tradičně závisejí na obchodních tajemstvích, se mohou v dnešní době výrobky, které jsou uvedeny na trh, snadno stát předmětem reverzního inženýrství. V těchto případech mohou být tito tvůrci a inovátoři obětmi takových praktik, jako je například parazitní padělání nebo otrocké napodobení jejich výrobků, které se přizívají na jejich pověsti a inovačním úsilí. Některé vnitrostátní právní předpisy v oblasti nekalé hospodářské soutěže se těmito praktikami zabývají. Ačkoli cílem této směrnice není reforma nebo harmonizace právních předpisů v oblasti nekalé hospodářské soutěže obecně, bylo by vhodné, aby Komise důkladně přezkoumala potřebu přijmout opatření na úrovni Unie v této oblasti.
- (18) Získání, využití nebo zpřístupnění obchodních tajemství, pokud jej požadují nebo povolují právní předpisy, by mělo být pro účely této směrnice považováno za oprávněné. Týká se to zejména získání a zpřístupnění obchodního tajemství v souvislosti s výkonem práv zástupců zaměstnanců na informování, projednávání a účast v souladu s právními předpisy Unie a vnitrostátními právními předpisy nebo zvyklostmi a s kolektivní ochranou zájmů zaměstnanců a zaměstnavatelů, včetně spolurozhodování, jakož i získání nebo zpřístupnění obchodního tajemství v souvislosti s povinnými audity prováděnými v souladu s právními předpisy Unie nebo vnitrostátními právními předpisy. Tím, že je takové získání obchodního tajemství považováno za oprávněné, by však neměla být dotčena povinnost zachovávat důvěrnost, pokud jde o obchodní tajemství nebo jakékoli omezení jeho využití, kterou příjemci informací nebo osobě, která informace získala, mohou ukládat právní předpisy Unie nebo vnitrostátní právní předpisy. Tato směrnice by zejména neměla zbavovat veřejné orgány povinnosti zachovávat důvěrnost informací, které jim předali vlastníci obchodního tajemství, bez ohledu na to, zda je tato

povinnost stanovena unijním či vnitrostátním právem. Tato povinnost zachovávat důvěrnost zahrnuje mimo jiné povinnost zachovávat důvěrnost informací předaných zadavateli v rámci zadávání zakázek, jak je stanoveno například ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/23/EU ⁽¹⁾, ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ⁽²⁾ a ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/25/EU ⁽³⁾.

- (19) Ačkoliv tato směrnice stanoví opatření a prostředky nápravy, které mohou bránit zpřístupnění informací s cílem chránit důvěrnost obchodního tajemství, je důležité, aby tato opatření a prostředky nápravy neomezovaly výkon práva na svobodu projevu a informací, které zahrnuje svobodu a pluralitu sdělovacích prostředků, jak jsou zakotveny v článku 11 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“), zejména v souvislosti s investigativní žurnalistikou a ochranou novinářských zdrojů.
- (20) Opatření, postupy a prostředky nápravy stanovené v této směrnici by neměly omezovat činnost vnitřních informátorů (whistleblowing). Ochrana obchodních tajemství by se proto neměla vztahovat na případy, kdy je zpřístupnění obchodního tajemství ve veřejném zájmu, je-li tím odhaleno přímo související pochybení, pochybné jednání nebo protiprávní činnost. To by nemělo bránit příslušným soudním orgánům v povolení výjimky z uplatňování těchto opatření, postupů a prostředků nápravy, pokud měl žalovaný všechny důvody domnívat se v dobré víře, že jeho jednání splňuje odpovídající kritéria stanovená v této směrnici.
- (21) V souladu se zásadou proporcionality by opatření, postupy a prostředky nápravy, jež mají chránit obchodní tajemství, měly být přizpůsobeny tak, aby splňovaly cíl spočívající v hladkém fungování vnitřního trhu pro výzkum a inovace, zejména odrazováním od neoprávněného získávání, využití a zpřístupnění obchodního tajemství. Těmito přizpůsobenými opatřeními, postupy a prostředky nápravy by neměly být ohroženy nebo porušeny základní práva a svobody nebo veřejný zájem, jako je veřejná bezpečnost, ochrana spotřebitelů, veřejné zdraví a ochrana životního prostředí, a dotčena mobilita zaměstnanců. V tomto ohledu opatření, postupy a prostředky nápravy stanovené v této směrnici mají zajistit, aby příslušné soudní orgány vzaly v úvahu skutečnosti, jako jsou hodnota obchodního tajemství, závažnost jednání vedoucího k jeho neoprávněnému získání, využití nebo zpřístupnění a dopad tohoto jednání. Mělo by být taktéž zajištěno, aby příslušné soudní orgány měly při zvažování zájmů stran soudního sporu a rovněž zájmů třetích stran, případně včetně spotřebitelů, prostor pro uvážení.
- (22) Hladké fungování vnitřního trhu by bylo narušeno, pokud by stanovené opatření, postupy a prostředky nápravy byly použity ke sledování protiprávních úmyslů, jež jsou neslučitelné s cíli této směrnice. Je proto důležité, aby měly soudní orgány pravomoc přijímat přiměřená opatření v případě protiprávního jednání žalobců, kteří jednají zneužívajícím způsobem nebo ve zlém úmyslu a podají zjevně neopodstatněný návrh, například s cílem neoprávněně zpozdit či omezit přístup žalovaného na trh či jinak zastrašit nebo obtěžovat žalovaného.
- (23) V zájmu právní jistoty a vzhledem ke skutečnosti, že se předpokládá, že oprávnění vlastníci obchodního tajemství postupují s náležitou péčí, pokud jde o zachování důvěrnosti jejich cenného obchodního tajemství a sledování jeho využívání, je vhodné omezit věcné nároky nebo možnost podat žalobu na ochranu obchodního tajemství na určitou dobu. Vnitrostátní právní předpisy by rovněž měly jasným a jednoznačným způsobem stanovit, od jakého okamžiku má začít běh této lhůty a za jakých okolností má být přerušen nebo pozastaven.
- (24) Možnost ztráty důvěrnosti obchodního tajemství během soudního řízení často oprávněné vlastníky obchodního tajemství odrazuje od zahájení tohoto soudního řízení na ochranu jejich obchodních tajemství, což ohrožuje účinnost stanovených opatření, postupů a prostředků nápravy. Z tohoto důvodu je nezbytné stanovit, s výhradou náležitých záruk zajišťujících právo na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces, zvláštní požadavky, které mají chránit důvěrnost obchodního tajemství, jež je předmětem soudního sporu, v průběhu soudního řízení zahájeného na jeho ochranu. Tato ochrana by měla trvat i po skončení soudního řízení, a to dokud se informace, které představují obchodní tajemství, nestanou veřejně přístupné.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/23/EU ze dne 26. února 2014 o udělování koncesí (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 65).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/25/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb a o zrušení směrnice 2004/17/ES (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 243).

- (25) Tyto požadavky by měly minimálně zahrnovat možnost omezit okruh osob, jež mají právo na přístup k důkazům nebo na jednání soudního orgánu, přičemž na všechny tyto osoby by se měly vztahovat požadavky na zachování důvěrnosti stanovené touto směrnicí, a možnost zpřístupnit pouze ty části soudních rozhodnutí, které nemají důvěrnou povahu. Vzhledem k tomu, že jedním z hlavních cílů soudního řízení je posouzení povahy informací, které jsou předmětem sporu, je v této souvislosti obzvláště důležité zajistit jak účinnou ochranu důvěrnosti obchodních tajemství, tak respektování práva stran řízení na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces. Omezený okruh osob by proto měl zahrnovat alespoň jednu fyzickou osobu za každou stranu řízení, jakož i jejich právní zástupce a případně i jiné zástupce, kteří jsou v souladu s vnitrostátními právními předpisy náležitě kvalifikováni k tomu, aby bránili a zastupovali zájmy stran soudního řízení, na které se vztahuje tato směrnice, a sloužili těmto zájmům, přičemž všechny uvedené osoby by měly mít neomezený přístup k důkazům a na jednání soudního orgánu. V případě, že některá ze stran řízení je právnickou osobou, měla by navrhnout fyzickou osobu nebo osoby, které by byly součástí uvedeného okruhu osob, aby bylo zajištěno řádné zastupování této právnické osoby, s výhradou přiměřené soudní kontroly s cílem zabránit tomu, aby byl narušen cíl spočívající v omezení přístupu k důkazům a na jednání. Tyto záruky by neměly být vykládány tak, že se vyžaduje, aby strany během soudního řízení zastupoval právní nebo jiný zástupce, pokud toto zastupování není požadováno vnitrostátními právními předpisy. Nelze je vykládat ani tak, že omezují pravomoc soudů rozhodnout v souladu s platnými předpisy a zvyklostmi dotčeného členského státu, zda a v jakém rozsahu by měli mít příslušní soudní úředníci rovněž neomezený přístup k důkazům a na jednání soudního orgánu za účelem výkonu svých povinností.
- (26) Neoprávněné získání, využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství třetí stranou by pro jeho oprávněného vlastníka mohlo mít ničivé účinky, jelikož po jeho zpřístupnění by již nebylo možné obnovit situaci, která existovala před ztrátou obchodního tajemství. Proto je nezbytné stanovit rychlá, účinná a dostupná předběžná opatření k okamžitému ukončení neoprávněného získávání, využívání nebo zpřístupňování obchodního tajemství, včetně případů, kdy je využíváno k poskytování služeb. Je zásadní, aby byl tento prostředek nápravy k dispozici, aniž by bylo nutno čekat na rozhodnutí ve věci samé, přičemž je náležitě respektováno právo na obhajobu a zásada proporcionality a přihlédnuto k charakteristikám daného případu. S výhradou složení jedné nebo několika jistot by mělo být možné údajnému porušiteli povolit, aby pokračoval ve využívání obchodního tajemství, zejména existuje-li jen nízká míra rizika, že se stane veřejně přístupným. Mělo by být také možné požadovat jistotu ve výši, která postačuje k uhrazení nákladů a újmy způsobené žalovanému neopodstatněným návrhem, zejména v případě, kdy by jakékoli prodlžení způsobilo oprávněnému vlastníku obchodního tajemství nevratnou škodu.
- (27) Z téhož důvodu je rovněž důležité stanovit konečná opatření s cílem zamezit neoprávněnému využívání nebo zpřístupňování obchodního tajemství, včetně případů, kdy je využíváno k poskytování služeb. Aby byla tato opatření účinná a přiměřená, měla by být jejich doba trvání v případě, že situace vyžaduje časové omezení, dostatečná pro odstranění případné obchodní výhody, která mohla třetí straně z neoprávněného získání, využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství plynout. Opatření tohoto druhu by nemělo být vykonatelné v případě, že informace, na něž se původně vztahovalo obchodní tajemství, jsou veřejně přístupné z důvodů, které nelze přičítat žalovanému.
- (28) Je možné, že obchodní tajemství by mohlo být neoprávněně využito k navržení, výrobě nebo uvádění na trh výrobků či jejich částí, jež by mohly být šířeny na vnitřním trhu, a mít tudíž nepříznivý dopad na obchodní zájmy vlastníka obchodního tajemství a fungování vnitřního trhu. V takových případech, pokud má dotčené obchodní tajemství značný dopad na jakost, hodnotu nebo cenu výrobků vyrobených na základě neoprávněně získaného obchodního tajemství nebo na snížení nákladů, a tím i na usnadnění nebo urychlení procesů jejich výroby či uvádění na trh, je důležité svěřit soudním orgánům pravomoc k tomu, aby mohly nařídit účinná a náležitá opatření s cílem zajistit, že tyto výrobky nebudou uváděny na trh nebo z něj budou staženy. Vzhledem ke globální povaze obchodu je rovněž nutné, aby tato opatření zahrnovala zákaz dovozu těchto výrobků do Unie nebo jejich skladování za účelem nabízení nebo uvádění na trh. S ohledem na zásadu proporcionality by nápravná opatření neměla nutně znamenat zničení výrobků, pokud existují jiné schůdné možnosti, jako je úprava výrobků tak, aby byla odstraněna vlastnost porušující právo obchodního tajemství, nebo využití výrobků mimo trh, například prostřednictvím darování charitativním organizacím.
- (29) Určitá osoba mohla původně získat obchodní tajemství v dobré víře, následně však – včetně po doručení oznámení původního vlastníka obchodního tajemství – zjistí, že její znalost dotčeného obchodního tajemství je odvozena ze zdrojů, které dotčené obchodní tajemství využívají či zpřístupňují neoprávněně. Aby se zamežilo

tomu, že by v tomto případě stanovená nápravná opatření nebo soudní příkazy způsobily této osobě nepřiměřenou újmu, měly by členské státy ve vhodných případech umožnit, aby jako alternativní opatření byla poškozené straně poskytnuta peněžitá náhrada škody. Tato náhrada škody by neměla přesáhnout výši licenčních poplatků nebo jiných poplatků, jež by bylo možné požadovat v případě, že by tato osoba získala povolení k využití dotčeného obchodního tajemství, a to za dobu, po kterou mohl původní vlastník obchodního tajemství zabránit jeho využívání. Pokud by však neoprávněné využití obchodního tajemství představovalo porušení jiných právních předpisů než těch stanovených v této směrnici nebo by pravděpodobně poškodilo spotřebitele, nemělo by být toto neoprávněné využití přípustné.

- (30) K zamezení toho, aby osoba, která věděla nebo měla vědět, že neoprávněně získává, využívá nebo zpřístupňuje obchodní tajemství, mohla mít z tohoto jednání prospěch, a k zajištění toho, že situace, v níž se nachází poškozený vlastník obchodního tajemství, co nejvíce odpovídá situaci, jaká by existovala v případě, pokud by k tomuto jednání nedošlo, je nezbytné stanovit přiměřenou náhradu škody za újmu způsobenou v důsledku protiprávního jednání. Při stanovování výše náhrady škody přiznávané poškozenému vlastníku obchodního tajemství by měly být vzaty v úvahu všechny významné skutečnosti, jako je ztráta příjmů vlastníka obchodního tajemství nebo neoprávněné obohacení porušitele a případně nemajetková újma způsobená vlastníku obchodního tajemství. Alternativně by například v případě, kdy je vzhledem k nehmotné povaze obchodního tajemství obtížné stanovit výši skutečně způsobené újmy, mohla být výše náhrady škody odvozena z prvků, jako jsou licenční poplatky nebo jiné poplatky, které by bylo možné požadovat, pokud by porušitel požádal o povolení k využití dotčeného obchodního tajemství. Cílem tohoto alternativního způsobu určení výše škody není zavést povinnost poskytnout náhradu škody s represivní funkcí, nýbrž zajistit náhradu škody na základě objektivního kritéria s přihlédnutím k výdajům, které vlastník obchodního tajemství vynaložil, jako jsou náklady související se zjišťováním a zkoumáním porušení obchodního tajemství. Tato směrnice by neměla členským státům bránit v tom, aby ve svých vnitrostátních právních předpisech stanovily, že v případě zaměstnanců, kteří nejednali úmyslně, je odpovědnost za škody omezena.
- (31) Proto, aby mohlo rozhodnutí soudního orgánu působit k odrazování budoucích porušitelů práv a ke zvýšení povědomí široké veřejnosti, je užitečné uveřejnit rozhodnutí týkající se neoprávněného získání, využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství, případně též prostřednictvím účinné inzerce, pokud toto uveřejnění nemá za následek zpřístupnění obchodního tajemství ani nemá nepřiměřený nepříznivý dopad na soukromí a dobrou pověst fyzických osob.
- (32) Účinnost opatření, postupů a prostředků nápravy, jež mají k dispozici vlastníci obchodního tajemství, by v případě nedodržení příslušných rozhodnutí vydaných příslušnými soudními orgány mohla být narušena. Z tohoto důvodu je nezbytné zajistit, aby tyto orgány měly příslušnou pravomoc k ukládání sankcí.
- (33) Za účelem usnadnění jednotného uplatňování opatření, postupů a prostředků nápravy stanovených touto směrnicí je vhodné stanovit systémy spolupráce a výměny informací mezi členskými státy na jedné straně a mezi členskými státy a Komisí na straně druhé, a to zejména vytvořením sítě zpravodajů určených členskými státy. Za účelem přezkumu, zda tato opatření plní zamýšlený cíl, by Komise měla případně s pomocí Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví přezkoumat uplatňování této směrnice a účinnost přijatých vnitrostátních opatření.
- (34) Tato směrnice dodržuje základní lidská práva a ctí zásady uznávané zejména Listinou, především právo na respektování soukromého a rodinného života, právo na ochranu osobních údajů, svobodu projevu a informací, právo svobodné volby povolání a právo pracovat, svobodu podnikání, právo na vlastnictví, právo na řádnou správu, a zejména právo na přístup ke spisu při zachování obchodního tajemství, právo na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces a právo na obhajobu.
- (35) Je důležité, aby bylo dodrženo právo na respektování soukromého a rodinného života a právo na ochranu osobních údajů u osob, jejichž osobní údaje mohou být zpracovávány vlastníkem obchodního tajemství v rámci podnikání kroků na ochranu obchodního tajemství, nebo u osob, které jsou stranami soudního sporu týkajícího se neoprávněného získání, využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství podle této směrnice a jejichž osobní údaje jsou zpracovávány. Zpracovávání osobních údajů, které se uskutečňuje v členských státech v rámci této směrnice a pod dohledem příslušných orgánů členských států, zejména nezávislých orgánů veřejné moci, které určí členské státy, upravuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES⁽¹⁾. Touto směrnicí by proto

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31).

neměly být dotčeny práva a povinnosti stanovené ve směrnici 95/46/ES, zejména práva subjektu údajů na přístup k jeho osobním údajům, které jsou předmětem zpracování, a na dosažení opravy, výmazu nebo blokování údajů v případě, že jsou neúplné nebo nepřesné, a případně povinnost zpracovávat citlivé údaje v souladu s čl. 8 odst. 5 směrnice 95/46/ES.

- (36) Jelikož cíle této směrnice, totiž dosažení hladkého fungování vnitřního trhu stanovením dostatečné a srovnatelné úrovně ochrany na celém vnitřním trhu v případě neoprávněného získání, využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství, nemůže být uspokojivě dosaženo členskými státy, ale spíše jej může být z důvodu jeho rozsahu a účinků lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (37) Tato směrnice neusiluje o stanovení harmonizovaných pravidel týkajících se justiční spolupráce, soudní příslušnosti, uznávání a výkonu rozhodnutí v občanských a obchodních věcech ani se nezabývá rozhodným právem. Na oblast, na kterou se vztahuje tato směrnice, by se měly v zásadě uplatňovat i jiné nástroje Unie, které obecně upravují tyto záležitosti.
- (38) Touto směrnicí by nemělo být dotčeno uplatňování pravidel hospodářské soutěže, zejména článků 101 a 102 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“). Opatření, postupy a prostředky nápravy stanovené touto směrnicí by se neměly používat k nepatřičnému omezování hospodářské soutěže v rozporu se Smlouvou o fungování EU.
- (39) Touto směrnicí by nemělo být dotčeno uplatňování jakýchkoli jiných příslušných právních předpisů v dalších oblastech, včetně práv duševního vlastnictví a smluvního práva. Pokud se však překrývá oblast působnosti směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/48/ES ⁽¹⁾ a oblast působnosti této směrnice, má tato směrnice přednost jako *lex specialis*.
- (40) Evropský inspektor ochrany údajů byl konzultován v souladu s čl. 28 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ⁽²⁾ a dne 12. března 2014 vydal stanovisko,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I

Předmět a oblast působnosti

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Tato směrnice stanoví pravidla týkající se ochrany obchodních tajemství před jejich neoprávněným získáním, využitím a zpřístupněním.

Členské státy mohou v souladu s ustanoveními Smlouvy o fungování EU stanovit širší ochranu před neoprávněným získáním, využitím nebo zpřístupněním obchodních tajemství, než jakou požaduje tato směrnice, za předpokladu, že je zajištěn soulad s články 3, 5 a 6, čl. 7 odst. 1, článkem 8, čl. 9 odst. 1 druhým pododstavcem, čl. 9 odst. 3 a 4, čl. 10 odst. 2, články 11 a 13 a čl. 15 odst. 3.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/48/ES ze dne 29. dubna 2004 o dodržování práv duševního vlastnictví (Úř. věst. L 157, 30.4.2004, s. 45).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

2. Touto směrnicí nejsou dotčeny:
- a) výkon práva na svobodu projevu a informací, jak je stanoveno v Listině, včetně respektování svobody a plurality sdělovacích prostředků;
 - b) uplatňování unijních předpisů nebo vnitrostátních předpisů, jež vyžadují, aby vlastníci obchodního tajemství zpřístupňovali ve veřejném zájmu informace, včetně obchodních tajemství, veřejnosti nebo správním či soudním orgánům pro účely plnění jejich úkolů;
 - c) uplatňování unijních nebo vnitrostátních předpisů, jež od orgánů a institucí Unie nebo od vnitrostátních veřejných orgánů vyžadují nebo jim umožňují, aby zpřístupňovaly informace předkládané podniky, které mají tyto orgány nebo instituce k dispozici na základě povinností a oprávnění stanovených unijním nebo vnitrostátním právem a v souladu s těmito povinnostmi a oprávněními;
 - d) autonomie sociálních partnerů ani jejich právo uzavírat kolektivní smlouvy, v souladu s právními předpisy Unie a vnitrostátními právními předpisy a zvyklostmi.
3. Žádné ustanovení této směrnice nelze vykládat tak, že poskytuje jakýkoli základ pro omezení mobility zaměstnanců. Pokud jde o výkon této mobility, tato směrnice zejména neposkytuje základ pro:
- a) omezení využívání informací, které nepředstavují obchodní tajemství ve smyslu čl. 2 bodu 1, zaměstnanci;
 - b) omezení využívání zkušeností a dovedností zaměstnanců, které poctivě nabyli při výkonu své obvyklé pracovní činnosti;
 - c) ukládání dalších omezení zaměstnancům v jejich pracovních smlouvách, která nevyplývají z unijního ani vnitrostátního práva.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- 1) „obchodním tajemstvím“ informace, které splňují všechny tyto požadavky:
 - a) jsou tajné v tom smyslu, že nejsou jako celek nebo v přesném uspořádání a souhrnu jejich částí obecně známy nebo běžně dostupné osobám v kruzích, které se dotčeným druhem informací běžně zabývají;
 - b) tím, že jsou tajné, mají komerční hodnotu;
 - c) osoba, která jimi oprávněně disponuje, podnikla za daných okolností odpovídající kroky, aby je udržela v tajnosti;
- 2) „vlastníkem obchodního tajemství“ fyzická nebo právnická osoba, která oprávněně disponuje obchodním tajemstvím;
- 3) „porušitelem“ fyzická nebo právnická osoba, která neoprávněně získala, využila nebo zpřístupnila obchodní tajemství;
- 4) „výrobkem porušujícím obchodní tajemství“ výrobek, jehož návrh, vlastnosti, fungování, výrobní proces nebo uvedení na trh mají významný prospěch z obchodního tajemství, které bylo získáno, využito nebo zpřístupněno neoprávněně.

KAPITOLA II

Získání, využití a zpřístupnění obchodního tajemství

Článek 3

Oprávněné získání, využití a zpřístupnění obchodního tajemství

1. Získání obchodního tajemství se pokládá za oprávněné, pokud k němu došlo některým z těchto způsobů:
 - a) nezávislým objevem nebo vytvořením;
 - b) pozorováním, zkoumáním, demontáží nebo testováním výrobku nebo předmětu, který byl zpřístupněn veřejnosti nebo který je oprávněně v držení osoby, která informace získala a nemá žádnou právně závaznou povinnost omezit získávání daného obchodního tajemství;
 - c) výkonem práva zaměstnanců nebo zástupců zaměstnanců na informování a na projednávání v souladu s právními předpisy Unie a vnitrostátními právními předpisy nebo zvyklostmi;
 - d) jakýmkoli jiným postupem, který je za daných okolností v souladu se zásadami poctivého obchodního styku.
2. Získání, využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství se považuje za oprávněné, pokud toto získání, využití nebo zpřístupnění požadují nebo povolují právní předpisy Unie nebo vnitrostátní právní předpisy.

Článek 4

Neoprávněné získání, využití a zpřístupnění obchodního tajemství

1. Členské státy zajistí, aby vlastníci obchodního tajemství mohli podat návrh na nařízení opatření a uplatnění postupů a prostředků nápravy stanovených v této směrnici s cílem zamezit neoprávněnému získání, využití nebo zpřístupnění svého obchodního tajemství či dosáhnout náhrady škody vzniklé takovýmto jednáním.
2. Získání obchodního tajemství bez souhlasu jeho vlastníka se považuje za neoprávněné, pokud k němu dojde prostřednictvím:
 - a) neoprávněného přístupu k dokumentům, předmětům, materiálům, látkám nebo elektronickým souborům, které jsou oprávněně v držení vlastníka obchodního tajemství a které obsahují obchodní tajemství nebo z nichž lze obchodní tajemství odvodit, či jejich přisvojení nebo zkopírování;
 - b) jakéhokoli jiného jednání, které se za daných okolností považuje za porušení zásad poctivého obchodního styku.
3. Využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství se považuje za neoprávněné, pokud se ho dopustí bez souhlasu jeho vlastníka osoba, u níž bylo shledáno, že splňuje některou z těchto podmínek:
 - a) získala obchodní tajemství neoprávněně;
 - b) jedná v rozporu s dohodou o zachování mlčenlivosti či jakoukoli jinou povinností nezpřístupnit obchodní tajemství;
 - c) jedná v rozporu se smluvní či jakoukoli jinou povinností týkající se omezení využití obchodního tajemství.
4. Získání, využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství se považuje za neoprávněné rovněž tehdy, pokud určitá osoba v době jeho získání, využití nebo zpřístupnění věděla nebo měla za daných okolností vědět, že obchodní tajemství bylo přímo či nepřímo získáno od jiné osoby, která jej využívala nebo zpřístupnila neoprávněně ve smyslu odstavce 3.

5. Za neoprávněné využití obchodního tajemství se považuje rovněž výroba, nabízení nebo uvádění výrobků porušujících obchodní tajemství na trh nebo dovoz, vývoz či skladování takovýchto výrobků za uvedeným účelem, pokud osoba, která provádí tyto činnosti, věděla nebo měla za daných okolností vědět, že obchodní tajemství bylo využito neoprávněně ve smyslu odstavce 3.

Článek 5

Výjimky

Členské státy zajistí, aby návrh na nařízení opatření a uplatnění postupů a prostředků nápravy stanovených v této směrnici byl zamítnut, pokud k údajnému získání, využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství došlo v některém z těchto případů:

- a) za účelem výkonu práva na svobodu projevu a informací, jak je stanoveno v Listině, včetně respektování svobody a plurality sdělovacích prostředků;
- b) v zájmu odhalení pochybení, pochybného jednání nebo protiprávní činnosti, pokud žalovaný jednal za účelem ochrany obecného veřejného zájmu;
- c) bylo zpřístupněno zaměstnanci jejich zástupcům v rámci řádného výkonu jejich funkcí v souladu s unijním a vnitrostátním právem, pokud takové zpřístupnění bylo pro tento výkon nezbytné;
- d) za účelem ochrany oprávněného zájmu, který uznává unijní nebo vnitrostátní právo.

KAPITOLA III

Opatření, postupy a prostředky nápravy

Oddíl 1

Obecná ustanovení

Článek 6

Obecná povinnost

1. Členské státy stanoví opatření, postupy a prostředky nápravy, které jsou nezbytné k zajištění dostupnosti občansko-právních prostředků ochrany v případě neoprávněného získání, využití a zpřístupnění obchodních tajemství.
2. Opatření, postupy a prostředky nápravy podle odstavce 1:
 - a) musí být spravedlivé a nestranné;
 - b) nesmí být zbytečně složité nebo nákladné, ani mít za následek nepřiměřené lhůty nebo neodůvodněné průtahy, a
 - c) musí být účinné a odrazující.

Článek 7

Přiměřenost a zneužívání soudního řízení

1. Opatření, postupy a prostředky nápravy stanovené v této směrnici musí být uplatňovány způsobem, který:
 - a) je přiměřený;
 - b) nevytváří překážky pro obchod na vnitřním trhu a
 - c) poskytuje záruky znemožňující jejich zneužívání.

2. Členské státy zajistí, aby příslušné soudní orgány mohly na návrh žalovaného uplatnit přiměřená opatření podle vnitrostátního práva, je-li žalobní návrh týkající se neoprávněného získání, využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství zjevně neopodstatněný a shledají-li, že žalobce zahájil soudní řízení zneužívajícím způsobem nebo ve zlém úmyslu. Taková opatření mohou případně zahrnovat přiznání náhrady škody žalovanému, uložení sankcí žalobci nebo nařízení rozšíření informací týkajících se rozhodnutí podle článku 15.

Členské státy mohou stanovit, že se opatření uvedená v prvním pododstavci projednávají v samostatných soudních řízeních.

Článek 8

Promlčecí lhůty

1. Členské státy v souladu s tímto článkem stanoví promlčecí lhůty pro uplatnění nároku ve věci samé a pro podání žaloby za účelem uplatnění opatření, postupů a prostředků nápravy stanovených touto směrnicí.

Členské státy při stanovení lhůt podle prvního pododstavce určí okamžik, od kterého začíná daná promlčecí lhůta běžet, délku této promlčecí lhůty a okolnosti, za nichž je běh této promlčecí lhůty přerušen nebo pozastaven.

2. Délka této promlčecí lhůty nesmí překročit šest let.

Článek 9

Zachování důvěrnosti obchodního tajemství v průběhu soudního řízení

1. Členské státy zajistí, aby strany soudního řízení, jejich právní zástupci nebo jiní zástupci, soudní úředníci, svědci, znalci a další osoby účastníci se soudního řízení, které se týká neoprávněného získání, využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství, nebo mající přístup k dokumentům, jež jsou součástí tohoto řízení, nesměli využít ani zpřístupnit obchodní tajemství či údajné obchodní tajemství, jež bylo příslušnými soudními orgány na základě řádně odůvodněné žádosti strany řízení označeno za důvěrné a o němž se dověděli v důsledku této účasti nebo přístupu. Členské státy mohou rovněž umožnit příslušným soudním orgánům, aby taková opatření přijímaly bez návrhu.

Povinnost uvedená v prvním pododstavci trvá i po skončení soudního řízení. Tato povinnost však zaniká:

- a) je-li konečným rozhodnutím shledáno, že údajné obchodní tajemství nesplňuje požadavky stanovené v čl. 2 bodu 1, nebo
- b) stanou-li se postupem času dotčené informace obecně známými nebo běžně dostupnými pro osoby v kruzích, které se dotčeným druhem informací běžně zabývají.

2. Členské státy rovněž zajistí, aby příslušné soudní orgány mohly na základě řádně odůvodněné žádosti některé ze stran řízení přijmout zvláštní opatření, která jsou nezbytná k zachování důvěrnosti jakéhokoli obchodního tajemství nebo údajného obchodního tajemství použitého nebo zmíněného v průběhu soudního řízení, které se týká neoprávněného získání, využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství. Členské státy mohou rovněž umožnit příslušným soudním orgánům, aby taková opatření přijímaly bez návrhu.

Opatření uvedená v prvním pododstavci zahrnují alespoň možnost:

- a) omezit zcela nebo částečně přístup k jakémukoli dokumentu obsahujícímu obchodní tajemství nebo údajná obchodní tajemství, který předložily strany řízení nebo třetí strany, na omezený počet osob;

- b) omezit účast na soudním jednání, pokud během něj mohou být obchodní tajemství nebo údajná obchodní tajemství zpřístupněna, a přístup k příslušným záznamům nebo přepisům z tohoto jednání na omezený počet osob;
- c) zpřístupnit jakékoli další osobě, která není součástí omezeného počtu osob podle písmen a) a b), znění soudního rozhodnutí bez důvěrných údajů, v němž budou vynechány nebo jinak upraveny části obsahující obchodní tajemství.

Aby bylo zajištěno právo stran soudního řízení na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces, nesmí být počet osob podle druhého pododstavce písm. a) a b) vyšší, než je nezbytné, a musí zahrnovat alespoň jednu fyzickou osobu za každou stranu řízení a příslušné právní zástupce nebo jiné zástupce těchto stran.

3. Příslušné soudní orgány při rozhodování o opatřeních uvedených v odstavci 2 a při posuzování jejich přiměřenosti vezmou v úvahu potřebu zajistit právo na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces, oprávněné zájmy účastníků řízení a případně třetích stran a možnou újmu způsobenou některé ze stran řízení a případně třetím stranám schválením takových opatření, nebo jejich zamítnutím.

4. Osobní údaje podle odstavců 1, 2 nebo 3 jsou zpracovávány v souladu se směrnicí 95/46/ES.

Oddíl 2

Předběžná a zajišťovací opatření

Článek 10

Předběžná a zajišťovací opatření

1. Členské státy zajistí, aby příslušné soudní orgány mohly na návrh vlastníka obchodního tajemství údajnému porušiteli nařídit některé z těchto předběžných a zajišťovacích opatření:

- a) předběžné ukončení nebo případně předběžný zákaz využívání nebo zpřístupňování obchodního tajemství;
- b) zákaz vyrábět, nabízet, uvádět na trh nebo používat výrobky porušující obchodní tajemství či takovéto výrobky za uvedeným účelem dovážet, vyvážet nebo skladovat;
- c) zabavení nebo odevzdání výrobků podezřelých z porušení obchodního tajemství, včetně výrobků dovezených, s cílem zabránit jejich vstupu na trh nebo oběhu na trhu.

2. Členské státy zajistí, aby soudní orgány mohly kromě opatření uvedených v odstavci 1 podmínit další údajné neoprávněné využívání obchodního tajemství složením některé z forem jistoty, která má zajistit vlastníkově obchodního tajemství náhradu škody. Není dovoleno zpřístupnit obchodní tajemství proti složení jistoty.

Článek 11

Podmínky použití předběžných a zajišťovacích opatření a záruky

1. Členské státy zajistí, aby příslušné soudní orgány měly s ohledem na opatření uvedená v článku 10 pravomoc požadovat po žalobci předložení důkazů, které lze důvodně považovat za dostupné, aby se mohly s dostatečnou jistotou přesvědčit o tom, že:

- a) obchodní tajemství existuje;

- b) žalobce je vlastníkem tohoto obchodního tajemství a
- c) obchodní tajemství bylo získáno, využito nebo zpřístupněno neoprávněně nebo že jeho neoprávněné získání, využití nebo zpřístupnění bezprostředně hrozí.

2. Členské státy zajistí, aby příslušné soudní orgány musely při rozhodování o tom, zda návrhu vyhoví, nebo jej zamítnou, a při posuzování jeho přiměřenosti vzít v úvahu případné zvláštní okolnosti případu, zejména:

- a) hodnotu a jiné specifické rysy obchodního tajemství;
- b) opatření přijatá za účelem ochrany obchodního tajemství;
- c) jednání žalovaného při získání, využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství;
- d) dopad neoprávněného využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství;
- e) oprávněné zájmy stran soudního řízení a případný dopad schválení nebo zamítnutí opatření na strany řízení;
- f) oprávněné zájmy třetích stran;
- g) veřejný zájem a
- h) ochranu základních práv.

3. Členské státy zajistí, aby opatření uvedená v článku 10 byla na návrh žalovaného zrušena nebo jiným způsobem přestala být účinná, pokud:

- a) žalobce nezhájil u příslušného soudního orgánu řízení ve věci samé v přiměřené lhůtě, kterou stanoví soudní orgán nařizující opatření, pokud to právo členského státu umožňuje, nebo pokud takováto lhůta nebyla stanovena, ve lhůtě nepřesahující 20 pracovních dnů nebo 31 kalendářních dnů, podle toho, která lhůta je delší, nebo
- b) dotčené informace již nesplňují požadavky uvedené v čl. 2 bodě 1 z důvodů, které nelze přičítat žalovanému.

4. Členské státy zajistí, aby příslušné soudní orgány mohly opatření uvedená v článku 10 podmínit složením odpovídající jistoty nebo rovnocenné záruky ze strany žalobce, která má zajistit náhradu škody za újmu způsobenou žalovanému a případně jiné osobě, které se tato opatření týkají.

5. Pokud jsou opatření uvedená v článku 10 zrušena na základě odst. 3 písm. a) tohoto článku, pokud jejich platnost skončí kvůli úkonu nebo opomenutí žalobce nebo pokud je následně zjištěno, že nedošlo k neoprávněnému získání, využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství či hrozbě takového jednání, musí mít příslušné soudní orgány pravomoc nařídít žalobci na návrh žalovaného nebo poškozené třetí strany, aby žalovanému nebo poškozené třetí straně poskytl odpovídající náhradu škody za případnou újmu způsobenou těmito opatřeními.

Členské státy mohou stanovit, že se návrh na náhradu škody uvedený v prvním pododstavci projedná v samostatném soudním řízení.

Oddíl 3

Opatření vyplývající z rozhodnutí ve věci samé

Článek 12

Soudní příkazy a nápravná opatření

1. Členské státy zajistí, aby v případě, že se v soudním rozhodnutí ve věci samé konstatuje, že došlo k neoprávněnému získání, využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství, mohly příslušné soudní orgány na návrh žalobce porušiteli nařídit jedno nebo více z následujících opatření:

- a) ukončení nebo případně zákaz využívat nebo zpřístupňovat obchodní tajemství;
- b) zákaz vyrábět, nabízet, uvádět na trh nebo používat výrobky porušující obchodní tajemství či takovéto výrobky za uvedeným účelem dovážet, vyvážet nebo skladovat;
- c) přijetí odpovídajících nápravných opatření s ohledem na výrobky porušující obchodní tajemství;
- d) zničení veškerých dokumentů, předmětů, materiálů, látek nebo elektronických souborů obsahujících nebo představujících obchodní tajemství či jejich částí nebo případně odevzdání všech těchto dokumentů, předmětů, materiálů, látek nebo elektronických souborů nebo jejich částí žalobci.

2. K nápravným opatřením uvedeným v odst. 1 písm. c) patří:

- a) stažení výrobků porušujících obchodní tajemství z trhu;
- b) úprava výrobků takovým způsobem, aby byla odstraněna vlastnost porušující obchodní tajemství;
- c) zničení výrobků porušujících obchodní tajemství nebo případně jejich stažení z trhu, pokud toto stažení nenarušuje ochranu dotčeného obchodního tajemství.

3. Členské státy mohou stanovit, že jejich příslušné soudní orgány v případě nařízeného stažení výrobků porušujících obchodní tajemství z trhu mohou na návrh vlastníka obchodního tajemství nařídit, aby byly tyto výrobky odevzdány vlastníkově nebo charitativním organizacím.

4. Příslušné soudní orgány nařídí, aby byla opatření uvedená v odst. 1 písm. c) a d) provedena na náklady porušitele, pokud neexistují konkrétní důvody tak neučinit. Těmito opatřeními není dotčena případná náhrada škody, kterou může být třeba vlastníkově obchodního tajemství zaplatit z důvodu neoprávněného získání, využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství.

Článek 13

Podmínky použití nápravných opatření, záruky a alternativní opatření

1. Členské státy zajistí, aby příslušné soudní orgány musely při posuzování návrhů na vydání soudního příkazu a nápravných opatření stanovených v článku 12 a jejich přiměřenosti vzít v úvahu případné zvláštní okolnosti případu, zejména:

- a) hodnotu nebo jiné specifické rysy obchodního tajemství;
- b) opatření přijatá za účelem ochrany obchodního tajemství;

- c) jednání porušitele při získání, využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství;
- d) dopad neoprávněného využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství;
- e) oprávněné zájmy stran řízení a případný dopad schválení nebo zamítnutí opatření na strany řízení;
- f) oprávněné zájmy třetích stran;
- g) veřejný zájem a
- h) ochranu základních práv.

Pokud příslušné soudní orgány omezí dobu trvání opatření uvedených v čl. 12 odst. 1 písm. a) a b), musí tato doba postačovat k odstranění případné obchodní nebo ekonomické výhody, která by porušiteli mohla plynout z neoprávněného získání, využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství.

2. Členské státy zajistí, aby opatření uvedená v čl. 12 odst. 1 písm. a) a b) byla na návrh žalovaného zrušena nebo aby jiným způsobem přestala být účinná, pokud dotčené informace již nesplňují požadavky stanovené v čl. 2 bodě 1 z důvodů, které nelze přímo nebo nepřímo přičítat žalovanému.

3. Členské státy stanoví, že na návrh osoby, na niž se mají vztahovat opatření uvedená v článku 12, může příslušný soud nařídit peněžitou náhradu škody, která má být poškozené straně zaplacená namísto uplatnění těchto opatření, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:

- a) dotčená osoba v době využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství nevěděla ani za daných okolností nemohla vědět, že dané obchodní tajemství bylo získáno od jiné osoby, která je využívala nebo zpřístupňovala neoprávněně;
- b) provedení dotčených opatření by této osobě způsobilo nepřiměřenou újmu a
- c) poskytnutí peněžité náhrady škody poškozené straně se jeví jako přiměřeně uspokojivé.

Je-li nařízena peněžitá náhrada škody namísto opatření uvedených v čl. 12 odst. 1 písm. a) a b), nesmí tato náhrada škody přesáhnout výši licenčních poplatků nebo jiných poplatků, jež by bylo možné požadovat, pokud by tato osoba požádala o povolení k využití dotčeného obchodního tajemství, a to za dobu, po kterou mohlo být využívání tohoto obchodního tajemství zakázáno.

Článek 14

Náhrada škody

1. Členské státy zajistí, aby příslušné soudní orgány na návrh poškozené strany porušiteli, který věděl nebo měl vědět, že se podílí na neoprávněném získání, využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství, nařídily, aby vlastníkově obchodního tajemství zaplatil náhradu škody přiměřenou skutečné újmě způsobené v důsledku neoprávněného získání, využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství.

Členské státy mohou omezit odpovědnost zaměstnanců ve vztahu k jejich zaměstnavatelům za škody způsobené neoprávněným získáním, využitím nebo zpřístupněním obchodního tajemství zaměstnavatele v případech, kdy nejednají úmyslně.

2. Při stanovování výše náhrady škody podle odstavce 1 vezmou příslušné soudní orgány v úvahu všechny významné skutečnosti, jako jsou nepříznivé hospodářské důsledky, včetně ušlého zisku, které byly poškozené straně způsobeny, případné neoprávněné obohacení porušitele a ve vhodných případech i jiné skutečnosti než ekonomické faktory, jako je nemajetková újma způsobená vlastníkově obchodního tajemství neoprávněným získáním, využitím nebo zpřístupněním obchodního tajemství.

Alternativně mohou příslušné soudní orgány ve vhodných případech stanovit náhradu škody rovněž jako paušální částku alespoň na základě skutečností, jako je výše licenčních poplatků nebo poplatků, jež by bylo možné požadovat, pokud by porušitel požádal o povolení k využití dotčeného obchodního tajemství.

Článek 15

Uveřejnění soudních rozhodnutí

1. Členské státy zajistí, aby v soudním řízení zahájeném ve věci neoprávněného získání, využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství mohly příslušné soudní orgány na návrh žalobce a na náklady porušitele nařídit vhodná opatření za účelem rozšíření informací o rozhodnutí, včetně uveřejnění celého rozhodnutí nebo jeho části.
2. Opatřením uvedeným v odstavci 1 tohoto článku nesmí být dotčena důvěrnost obchodního tajemství, jak je stanoveno v článku 9.
3. Při rozhodování o tom, zda nařídit opatření uvedené v odstavci 1, a při posuzování jeho přiměřenosti vezmou příslušné soudní orgány případně v úvahu hodnotu obchodního tajemství, jednání porušitele při získání, využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství, dopad jeho neoprávněného využití nebo zpřístupnění a pravděpodobnost dalšího neoprávněného využívání nebo zpřístupnění obchodního tajemství ze strany porušitele.

Příslušné soudní orgány rovněž vezmou v úvahu skutečnost, zda by informace o porušiteli umožnila zjistit totožnost konkrétní fyzické osoby a pokud ano, zda by uveřejnění této informace bylo odůvodněné, zejména s ohledem na možné narušení soukromí nebo poškození dobré pověsti porušitele v důsledku tohoto opatření.

KAPITOLA IV

Sankce, podávání zpráv a závěrečná ustanovení

Článek 16

Sankce za nedodržení povinností stanovených v této směrnici

Členské státy zajistí, aby příslušné soudní orgány mohly ukládat sankce jakékoli osobě, jež nedodrží nebo odmítne dodržet opatření přijaté podle článků 9, 10 a 12.

Stanovené sankce zahrnují možnost uložit opakovaně peněžitou sankci v případě nedodržení opatření přijatého podle článků 10 a 12.

Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

Článek 17

Výměna informací a zpravodajové

Za účelem podpory spolupráce, včetně výměny informací, mezi členskými státy a mezi členskými státy a Komisí určí každý členský stát jednoho či více národních zpravodajů pro otázky týkající se provádění opatření stanovených v této směrnici. Údaje o tomto národním zpravodaji nebo zpravodajích sdělí ostatním členským státům a Komisi.

Článek 18

Zprávy

1. Do dne 9. června 2021 vypracuje Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví v rámci činnosti Evropského střediska pro sledování porušování práv duševního vlastnictví první zprávu o tendencích v oblasti soudních sporů týkajících se neoprávněného získání, využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství na základě uplatňování této směrnice.
2. Do dne 9. června 2022 vypracuje Komise průběžnou zprávu o uplatňování této směrnice a předloží ji Evropskému parlamentu a Radě. Tato zpráva náležitě přihlédně ke zprávě uvedené v odstavci 1.

V průběžné zprávě se posoudí zejména možné dopady uplatňování této směrnice na výzkum a inovace, mobilitu zaměstnanců a na výkon práva na svobodu projevu a informací.

3. Do dne 9. června 2026 provede Komise hodnocení dopadu této směrnice a předloží zprávu Evropskému parlamentu a Radě.

Článek 19

Provedení ve vnitrostátním právu

1. Členské státy do dne 9. června 2018 uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí. Znění těchto předpisů neprodleně sdělí Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 20

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 21

Určení

Tato směrnice je určena členskými státy.

Ve Štrasburku dne 8. června 2016.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
A.G. KOENDERS

II

(Nelegislativní akty)

MEZINÁRODNÍ DOHODY

ROZHODNUTÍ RADY (EU) 2016/944

ze dne 6. června 2016

o uzavření Dohody o spolupráci na civilním globálním družicovém navigačním systému (GNSS) mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Korejskou republikou na straně druhé

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 172 ve spojení s čl. 218 odst. 6 písm. a) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na souhlas Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V souladu s rozhodnutím Rady 2006/700/ES ⁽²⁾ byla Dohoda o spolupráci na civilním globálním družicovém navigačním systému (GNSS) mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Korejskou republikou na straně druhé ⁽³⁾ (dále jen „dohoda“) podepsána dne 9. září 2006 s výhradou pozdějšího uzavření.
- (2) Cílem dohody je podpořit, usnadnit a rozšířit spolupráci mezi stranami v oblasti civilní globální družicové navigace.
- (3) Postoj Unie ve výboru zřízeném článkem 14 dohody (dále jen „výbor“) má přijímat Rada na návrh Komise, má-li tento výbor přijímat akty s právními účinky nebo rozhodnutí o pozastavení uplatňování dohody.
- (4) Kromě toho by v záležitostech bez právních účinků, kterými se výbor zabývá, měla Komise koordinovat postoj Unie s členskými státy.
- (5) Dohoda by měla být schválena jménem Evropské unie,

⁽¹⁾ Souhlas ze dne 10. května 2016 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady 2006/700/ES ze dne 1. září 2006 o podpisu Dohody o spolupráci na civilním globálním družicovém navigačním systému (GNSS) mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Korejskou republikou na straně druhé jménem Společenství (Úř. věst. L 288, 19.10.2006, s. 30).

⁽³⁾ Dohoda o spolupráci na civilním globálním družicovém navigačním systému (GNSS) mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Korejskou republikou na straně druhé (Úř. věst. L 288, 19.10.2006, s. 31).

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Dohoda o spolupráci na civilním globálním družicovém navigačním systému (GNSS) mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Korejskou republikou na straně druhé se schvaluje jménem Evropské unie. ⁽¹⁾

Článek 2

Předseda Rady jmenuje osobu zmocněnou učinit jménem Evropské unie oznámení v souladu s čl. 18 odst. 1 dohody vyjadřující souhlas Evropské unie s tím, aby byla touto dohodou vázána ⁽²⁾, a učiní toto oznámení:

„V důsledku vstupu Lisabonské smlouvy v platnost dnem 1. prosince 2009 Evropská unie nahradila Evropské společenství a je jeho nástupkyní a od uvedeného dne vykonává všechna jeho práva a povinnosti. Odkazy na „Evropské společenství“ ve znění dohody se proto považují za odkazy na „Evropskou unii“.“

Článek 3

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

V Lucemburku dne 6. června 2016.

Za Radu
předseda
H.G.J. KAMP

⁽¹⁾ Znění dohody bylo vyhlášeno v Úř. věst. L 288, 19.10.2006, s. 31 spolu s rozhodnutím o podpisu.

⁽²⁾ Den vstupu dohody v platnost zveřejní v Úředním věstníku Evropské unie generální sekretariát Rady.

NAŘÍZENÍ

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2016/945

ze dne 14. června 2016

o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 ⁽¹⁾,

s ohledem na prováděcí nařízení Komise (EU) č. 543/2011 ze dne 7. června 2011, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 pro odvětví ovoce a zeleniny a odvětví výrobků z ovoce a zeleniny ⁽²⁾, a zejména na čl. 136 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Prováděcí nařízení (EU) č. 543/2011 stanoví na základě výsledků Uruguayského kola mnohostranných obchodních jednání kritéria, podle kterých má Komise stanovit paušální hodnoty pro dovoz ze třetích zemí, pokud jde o produkty a lhůty uvedené v části A přílohy XVI uvedeného nařízení.
- (2) Paušální dovozní hodnota se vypočítá každý pracovní den v souladu s čl. 136 odst. 1 prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011, a přitom se zohlední proměnlivé denní údaje. Toto nařízení by proto mělo vstoupit v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Paušální dovozní hodnoty uvedené v článku 136 prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011 jsou stanoveny v příloze tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 14. června 2016.

Za Komisi,
jménem předsedy,
Jerzy PLEWA

generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Úř. věst. L 157, 15.6.2011, s. 1.

PŘÍLOHA

Paušální dovozní hodnoty pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny

(EUR/100 kg)		
Kód KN	Kód třetích zemí ⁽¹⁾	Paušální dovozní hodnota
0702 00 00	MA	132,8
	TR	69,0
	ZZ	100,9
0709 93 10	TR	148,7
	ZZ	148,7
0805 50 10	AR	160,2
	MA	179,9
	TR	157,0
	ZA	176,3
0808 10 80	ZZ	168,4
	AR	122,6
	BR	108,7
	CL	138,7
	CN	102,3
	NZ	150,1
	US	185,9
	ZA	115,7
	ZZ	132,0
0809 10 00	TR	259,2
	ZZ	259,2
0809 29 00	TR	472,5
	US	888,6
	ZZ	680,6
0809 30 10, 0809 30 90	TR	107,9
	ZZ	107,9

⁽¹⁾ Klasifikace zemí podle nařízení Komise (EU) č. 1106/2012 ze dne 27. listopadu 2012, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 471/2009 o statistice Společenství týkající se zahraničního obchodu se třetími zeměmi, pokud jde o aktualizaci klasifikace zemí a území (Úř. věst. L 328, 28.11.2012, s. 7). Kód „ZZ“ znamená „jiného původu“.

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ RADY (EU) 2016/946

ze dne 9. června 2016,

kterým se stanoví dočasná opatření v oblasti mezinárodní ochrany ve prospěch Švédska v souladu s článkem 9 rozhodnutí (EU) 2015/1523 a článkem 9 rozhodnutí (EU) 2015/1601, kterými se stanoví dočasná opatření v oblasti mezinárodní ochrany ve prospěch Itálie a Řecka

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 78 odst. 3 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Ustanovení čl. 78 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) uvádí, že ocitnou-li se jeden nebo více členských států ve stavu nouze v důsledku náhlého přílivu státních příslušníků třetích zemí, může Rada na návrh Komise a po konzultaci s Evropským parlamentem přijmout ve prospěch dotyčných členských států dočasná opatření.
- (2) V souladu s článkem 80 Smlouvy o fungování EU se mají politiky Unie a jejich provádění v oblasti kontrol na hranicích, azylu a přistěhovalectví řídit zásadou solidarity a spravedlivého rozdělení odpovědnosti mezi členskými státy, přičemž akty Unie přijaté v této oblasti mají obsahovat vhodná opatření pro používání této zásady.
- (3) Na základě čl. 78 odst. 3 Smlouvy o fungování EU přijala Rada dvě rozhodnutí, která stanoví dočasná opatření v oblasti mezinárodní ochrany ve prospěch Itálie a Řecka. Podle rozhodnutí Rady (EU) 2015/1523 ⁽²⁾ má být z Itálie a Řecka přemístěno do jiných členských států 40 000 žadatelů o mezinárodní ochranu. Podle rozhodnutí Rady (EU) 2015/1601 ⁽³⁾ má být z Itálie a Řecka přemístěno do jiných členských států 120 000 žadatelů o mezinárodní ochranu.
- (4) Článek 9 rozhodnutí (EU) 2015/1523 a článek 9 rozhodnutí (EU) 2015/1601 stanoví, že v případě nouzové situace vyznačující se náhlým přílivem státních příslušníků třetích zemí do členského státu může Rada podle čl. 78 odst. 3 Smlouvy o fungování EU na návrh Komise a po konzultaci s Evropským parlamentem přijmout dočasná opatření ve prospěch dotyčného členského státu. Tato opatření mohou případně zahrnovat pozastavení účasti daného členského státu na relokační podle uvedených rozhodnutí, jakož i možná kompenzační opatření pro Itálii a Řecko.
- (5) Švédsko čelí nouzové situaci vyznačující se náhlým přílivem státních příslušníků třetích zemí na jeho území v důsledku náhlé změny migračních toků. Dopisem ze dne 8. prosince 2015 Švédsko formálně požádalo o pozastavení svých povinností vyplývajících z rozhodnutí (EU) 2015/1523 a (EU) 2015/1601.

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 26. května 2016 (dosud nezveřejněno v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady (EU) 2015/1523 ze dne 14. září 2015, kterým se stanoví dočasná opatření v oblasti mezinárodní ochrany ve prospěch Itálie a Řecka (Úř. věst. L 239, 15.9.2015, s. 146).

⁽³⁾ Rozhodnutí Rady (EU) 2015/1601 ze dne 22. září 2015, kterým se stanoví dočasná opatření v oblasti mezinárodní ochrany ve prospěch Itálie a Řecka (Úř. věst. L 248, 24.9.2015, s. 80).

- (6) Značný nárůst počtu nelegálního překročení hranic do Unie a druhotný pohyb po celé Unii vedl k prudkému nárůstu počtu žadatelů o mezinárodní ochranu ve Švédsku, kteří vstoupili do Unie zejména přes Itálii a Řecko.
- (7) Údaje Eurostatu potvrzují výrazný nárůst žadatelů o mezinárodní ochranu přítomných ve Švédsku. Počet žadatelů o mezinárodní ochranu se zvýšil o více než 60 % z 68 245 žadatelů v období od 1. ledna do 31. října 2014 na 112 040 žadatelů v období od 1. ledna do 31. října 2015.
- (8) Počet žadatelů o mezinárodní ochranu za měsíc dosáhl nedávno ještě vyšší úroveň: mezi srpnem (11 735) a zářím (24 261) se zdvojnásobil a v říjnu 2015 dosáhl 39 055 (61 % nárůst oproti září).
- (9) Švédsko registruje zdaleka nejvyšší počet žadatelů o mezinárodní ochranu na obyvatele v Unii v roce 2015 (11 503 žadatelů na milion obyvatel).
- (10) Švédsko se rovněž potýká s obtížnou situací kvůli nedávnému výraznému nárůstu počtu nezletilých osob bez doprovodu, kdy se každý čtvrtý žadatel prohlašuje za nezletilou osobu bez doprovodu.
- (11) Stávající situace představuje značnou zátěž pro švédský azylový a migrační systém a má závažné praktické důsledky pro podmínky přijímání a schopnosti azylového a migračního systému vyřizovat žádosti. Aby se zmírnil značný tlak, se kterým se Švédsko potýká, měly by být na jeden rok pozastaveny povinnosti Švédska jako členského státu relokace vyplývající z rozhodnutí (EU) 2015/1523 a (EU) 2015/1601.
- (12) V případě potřeby by toto pozastavení povinností Švédska mělo být doplněno o další operativní opatření koordinovaná Evropským podpůrným úřadem pro otázky azylu a dalšími příslušnými agenturami.
- (13) Švédsko by mělo předložit Radě a Komisi plán, v němž stanoví opatření, která přijme za účelem zajištění účinnosti svého azylového a migračního systému a obnovení svých povinností vyplývajících z rozhodnutí (EU) 2015/1523 a (EU) 2015/1601 poté, co pozastavení jeho povinností pozbude účinku.
- (14) Jelikož cílů tohoto rozhodnutí nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, ale spíše jich, z důvodu jeho rozsahu a účinků, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“). V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto rozhodnutí rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (15) Toto rozhodnutí dodržuje základní práva a ctí zásady uznané v Listině základních práv Evropské unie.
- (16) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU, a aniž je dotčen článek 4 uvedeného protokolu, se tyto členské státy neúčastní přijímání tohoto rozhodnutí a toto rozhodnutí pro ně není závazné ani použitelné.
- (17) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto rozhodnutí a toto rozhodnutí pro ně není závazné ani použitelné.
- (18) S ohledem na naléhavost situace by toto rozhodnutí mělo vstoupit v platnost prvním dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Předmět

Toto rozhodnutí stanoví dočasná opatření v oblasti mezinárodní ochrany ve prospěch Švédska, aby jej podpořilo v úsilí lépe se vyrovnat s nouzovou situací vyznačující se náhlým přílivem státních příslušníků třetích zemí.

Článek 2

Pozastavení povinností vyplývajících z rozhodnutí (EU) 2015/1523 a (EU) 2015/1601

Povinnosti Švédska jakožto členského státu relokace podle rozhodnutí (EU) 2015/1523 a rozhodnutí (EU) 2015/1601 se pozastavují do 16. června 2017.

Článek 3

Operativní podpora pro Švédsko

Za účelem umožnit Švédsku lépe se vyrovnat s mimořádným tlakem na své azylové a migrační systémy bude této zemi podle potřeby poskytnuta operativní podpora prostřednictvím příslušných činností koordinovaných Evropským podpůrným úřadem pro otázky azylu a dalšími příslušnými agenturami.

Článek 4

Doplňková opatření, která má přijmout Švédsko

Do 16. července 2016 předloží Švédsko Radě a Komisi plán, v němž stanoví opatření, která přijme k zajištění účinnosti svého azylového a migračního systému a k obnovení svých povinností vyplývajících z rozhodnutí (EU) 2015/1523 a (EU) 2015/1601 poté, co pozastavení uvedené v článku 2 pozbude účinku.

Článek 5

Vstup v platnost

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Lucemburku dne 9. června 2016.

Za Radu

předseda

G.A. VAN DER STEUR

ROZHODNUTÍ RADY (SZBP) 2016/947**ze dne 14. června 2016,****kterým se mění společná akce 2008/124/SZBP o Misi Evropské unie v Kosovu na podporu právního státu * (EULEX KOSOVO)**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na článek 28, čl. 42 odst. 4 a čl. 43 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dne 4. února 2008 přijala Rada společnou akci 2008/124/SZBP ⁽¹⁾.
- (2) Dne 12. června 2014 přijala Rada rozhodnutí 2014/349/SZBP ⁽²⁾, kterým byla společná akce 2008/124/SZBP pozměněna a její platnost byla prodloužena do 14. června 2016.
- (3) Dne 11. června 2015 přijala Rada rozhodnutí 2015/901/SZBP ⁽³⁾, kterým se mění společná akce 2008/124/SZBP, jímž stanovila finanční referenční částku na období od 15. června 2015 do 14. června 2016.
- (4) Společná akce 2008/124/SZBP by měla být změněna tak, aby byl mandát mise EULEX Kosovo prodloužen do 14. června 2018 a byla stanovena nová finanční referenční částka určená na krytí výdajů v období od 15. června 2016 do 14. června 2017.
- (5) Žádné ustanovení tohoto rozhodnutí by nemělo být chápáno tak, že je jím dotčena nezávislost a autonomie soudců a prokurátorů.
- (6) Vzhledem ke zvláštní povaze činností mise EULEX Kosovo na podporu soudních řízení převedených do některého z členských států je vhodné určit v tomto rozhodnutí částku plánovanou na pokrytí podpory těchto převedených řízení a stanovit plnění této části rozpočtu prostřednictvím grantu.
- (7) Mise EULEX KOSOVO bude probíhat za situace, která se může zhoršit a která by mohla ohrozit dosažení cílů vnější činnosti Unie stanovených v článku 21 Smlouvy.
- (8) Společná akce 2008/124/SZBP by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Společná akce 2008/124/SZBP se mění takto:

1) Článek 16 se mění takto:

a) v odstavci 1 se doplňují nové pododstavce, které znějí:

„Finanční referenční částka určená na krytí výdajů souvisejících s mandátem mise EULEX KOSOVO na období od 15. června 2016 do 14. června 2017 činí 63 600 000 EUR.“

* Tímto označením nejsou dotčeny postoje k otázce statusu a označení je v souladu s rezolucí Rady bezpečnosti OSN č. 1244 (1999) a se stanoviskem Mezinárodního soudního dvora k vyhlášení nezávislosti Kosova.

⁽¹⁾ Společná akce Rady 2008/124/SZBP ze dne 4. února 2008 o Misi Evropské unie v Kosovu na podporu právního státu (EULEX KOSOVO) (Úř. věst. L 42, 16.2.2008, s. 92).

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady 2014/349/SZBP ze dne 12. června 2014, kterým se mění společná akce 2008/124/SZBP o Misi Evropské unie v Kosovu na podporu právního státu (EULEX KOSOVO) (Úř. věst. L 174, 13.6.2014, s. 42).

⁽³⁾ Rozhodnutí Rady (SZBP) 2015/901 ze dne 11. června 2015, kterým se mění společná akce 2008/124/SZBP o Misi Evropské unie v Kosovu na podporu právního státu (EULEX KOSOVO) (Úř. věst. L 147, 12.6.2015, s. 21).

Z částky uvedené v devátém pododstavci bude 34 500 000 EUR určeno na pokrytí výdajů mise EULEX KOSOVO na plnění jejího mandátu v Kosovu v období od 15. června do 14. prosince 2016 a 29 100 000 EUR bude určeno na pokrytí podpory soudních řízení převedených do některého z členských států v období od 15. června 2016 do 14. června 2017. Posledně uvedená částka rovněž zpětně pokrývá výdaje vzniklé v souvislosti s podporou soudních řízení převedených po 1. dubnu 2016. Komise podepíše grantovou dohodu na uvedenou částku s vedoucím soudní kanceláře jednajícím jménem soudní kanceláře pověřené správou převedených soudních řízení. Na tuto grantovou dohodu se vztahují pravidla pro granty stanovená v nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 (*).

Finanční referenční částku pro EULEX KOSOVO na následující období stanoví Rada.

(*) Nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 Evropského parlamentu a Rady ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie a o zrušení nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Úř. věst. L 298, 26.10.2012, s. 1).“;

b) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Mise EULEX KOSOVO odpovídá za finanční plnění rozpočtu mise, s výjimkou částky související s podporou soudních řízení převedených do některého z členských států, jak je uvedena v odst. 1 desátém pododstavci. Mise za tímto účelem podepíše smlouvu s Komisí.“

2) V článku 20 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Pozbývá platnosti dne 14. června 2018. Rada na návrh vysokého představitele a s přihlédnutím k dodatečným zdrojům financování a k příspěvkům ostatních partnerů přijme rozhodnutí nezbytná k zajištění toho, aby mandát EULEX KOSOVO na podporu převedených soudních řízení podle článku 3a a související nezbytné finanční prostředky zůstaly v platnosti až do uzavření těchto soudních řízení.“

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

V Lucemburku dne 14. června 2016.

Za Radu
předseda
A.G. KOENDERS

ROZHODNUTÍ EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY (EU) 2016/948**ze dne 1. června 2016****o provádění programu nákupu cenných papírů podnikového sektoru (ECB/2016/16)**

RADA GUVERNÉRŮ EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 127 odst. 2 první odrážku této smlouvy,

s ohledem na statut Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky, a zejména na druhý pododstavec článku 12.1 ve spojení s čl. 3.1 první odrážkou a článkem 18.1 tohoto statutu,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Evropská centrální banka (ECB) spolu s národními centrálními bankami členských států, jejichž měnou je euro, mohou obchodovat na finančních trzích formou přímých nákupů a prodeje obchodovatelných cenných papírů.
- (2) Rozhodnutí ECB/2014/40 ⁽¹⁾, kterým byl zaveden třetí program nákupu krytých dluhopisů, bylo přijato dne 15. října 2014. Rozhodnutí Evropské centrální banky (EU) 2015/5 (ECB/2014/45) ⁽²⁾, kterým byl zaveden program nákupu cenných papírů krytých aktivy, bylo přijato dne 19. listopadu 2014. Rozhodnutí Evropské centrální banky (EU) 2015/774 (ECB/2015/10) ⁽³⁾, kterým byl zaveden program nákupu aktiv veřejného sektoru na sekundárních trzích (dále jen „PSPP“), bylo přijato dne 4. března 2015 a rozšířilo existující programy nákupu aktiv. Spolu s cílenými dlouhodobějšími refinančními operacemi podle rozhodnutí Evropské centrální banky ECB/2014/34 ⁽⁴⁾ a rozhodnutí Evropské centrální banky (EU) 2016/810 (ECB/2016/10) ⁽⁵⁾ je cílem těchto programů nákupu aktiv dále podpořit transmissi měnové politiky, usnadnit poskytování úvěrů hospodářství eurozóny, uvolnit úvěrové podmínky pro domácnosti a podniky a přispět k návratu míry inflace ve střednědobém horizontu k hodnotám pod 2 %, ale blízko této úrovni, v souladu s prvořadým cílem ECB udržovat cenovou stabilitu.
- (3) Jako součást měnové politiky a v zájmu plnění svého cíle udržovat cenovou stabilitu Rada guvernérů dne 10. března 2016 rozhodla dále rozšířit uvedené programy nákupu aktiv a zahájit program nákupu cenných papírů podnikového sektoru (*corporate sector purchase programme* – CSPP). Toto rozhodnutí bylo přijato s cílem dále posílit přenos účinků nákupů aktiv Eurosystemem do finančních podmínek reálné ekonomiky a ve spojení s dalšími nestandardními opatřeními měnové politiky, která se uplatňují, zajistit další akomodaci měnové politiky a přispět k návratu míry inflace ve střednědobém horizontu k hodnotám pod 2 %, ale blízko této úrovni.
- (4) CSPP bude součástí programu nákupu aktiv (APP), v rámci kterého mají nákupy probíhat do konce března 2017 nebo podle potřeby i déle a v každém případě, dokud Rada guvernérů nezaznamená udržitelnou korekci vývoje inflace v souladu s cílem dosáhnout míru inflace ve střednědobém horizontu pod 2 %, ale blízko této úrovni.
- (5) CSPP by měl obsahovat řadu záruk s cílem zajistit, aby zamýšlené nákupy byly přiměřené cílům programu. Tyto záruky by měly rovněž zajistit, aby v koncepci programu CSPP byla zohledněna související finanční rizika, a měly by odrážet hlediska řízení rizik. Na způsobilé obchodovatelné dluhové nástroje vydané veřejnými podniky by se kromě toho měla vztahovat omezení odpovídající těm, která se uplatňují na nákupy v rámci PSPP.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Evropské centrální banky ECB/2014/40 ze dne 15. října 2014 o provádění třetího programu nákupu krytých dluhopisů (Úř. věst. L 335, 22.11.2014, s. 22).

⁽²⁾ Rozhodnutí Evropské centrální banky (EU) 2015/5 ze dne 19. listopadu 2014 o provádění programu nákupu cenných papírů krytých aktivy (ECB/2014/45) (Úř. věst. L 1, 6.1.2015, s. 4).

⁽³⁾ Rozhodnutí Evropské centrální banky (EU) 2015/774 ze dne 4. března 2015 o programu nákupu aktiv veřejného sektoru na sekundárních trzích (ECB/2015/10) (Úř. věst. L 121, 14.5.2015, s. 20).

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Evropské centrální banky ECB/2014/34 ze dne 29. července 2014 o opatřeních týkajících se cílených dlouhodobějších refinančních operací (Úř. věst. L 258, 29.8.2014, s. 11).

⁽⁵⁾ Rozhodnutí Evropské centrální banky (EU) 2016/810 ze dne 28. dubna 2016 o druhé sérii cílených dlouhodobějších refinančních operací (ECB/2016/10) (Úř. věst. L 132, 21.5.2016, s. 107).

- (6) CSPP by měl být zcela v souladu s povinnostmi centrálních bank Eurosystemu podle Smlouvy, včetně zákazu měnového financování v souvislosti s nákupem způsobilých obchodovatelných dluhových nástrojů vydaných veřejnými podniky.
- (7) CSPP by měl být v souladu se zásadou otevřeného tržního hospodářství s volnou soutěží a současně náležitě zohledňovat tržní tvorbu cen a fungování trhů.
- (8) Podobně jako v případě ostatních složek programu APP by měly být splátky jistiny ze způsobilých obchodovatelných dluhových nástrojů koupených v rámci programu CSPP reinvestovány, jakmile budou splatné, a to po nezbytně dlouhou dobu, což přispěje k příznivým podmínkám likvidity a k odpovídajícímu nastavení měnové politiky.
- (9) Přímé nákupy způsobilých obchodovatelných dluhových nástrojů v rámci programu CSPP by měl Eurosystem provádět v souladu s tímto rozhodnutím decentralizovaným způsobem a měla by je koordinovat ECB, čímž se zajistí jednotnost měnové politiky Eurosystemu,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Zavedení a rozsah přímého nákupu podnikových dluhopisů

Tímto se zavádí program CSPP. V rámci programu CSPP mohou určené centrální banky Eurosystemu nakupovat způsobilé podnikové dluhopisy od způsobilých protistran na primárních a sekundárních trzích, zatímco podnikové dluhopisy veřejného sektoru vymezené v čl. 3 odst. 1 lze nakupovat za určitých podmínek jen na sekundárních trzích.

Článek 2

Kritéria způsobilosti podnikových dluhopisů

Obchodovatelné dluhové nástroje vydané podniky jsou způsobilé pro přímý nákup v rámci programu CSPP, pokud splňují kritéria způsobilosti obchodovatelných aktiv pro úvěrové operace Eurosystemu podle části 4 obecných zásad Evropské centrální banky (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) ⁽¹⁾, jakož i níže uvedené požadavky.

1. Emitent obchodovatelného dluhového nástroje:

- a) je registrován v členském státě, jehož měnou je euro;
- b) není úvěrovou institucí ve smyslu čl. 2 bodu 14 obecných zásad (EU) 2015/510 (ECB/2014/60);
- c) nemá mateřský podnik ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 15 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ⁽²⁾, který je úvěrovou institucí ve smyslu čl. 2 bodu 14 obecných zásad (EU) 2015/510 (ECB/2014/60);
- d) nemá mateřskou společnost, která podléhá bankovnímu dohledu mimo eurozónu;
- e) není dohlíženým subjektem ve smyslu čl. 2 bodu 20 nařízení Evropské centrální banky (EU) č. 468/2014 (ECB/2014/17) ⁽³⁾ ani členem dohlížené skupiny ve smyslu čl. 2 bodu 21 písm. b) nařízení (EU) č. 468/2014 (ECB/2014/17), které jsou uvedeny na seznamu zveřejněném na internetových stránkách ECB v souladu s čl. 49 odst. 1 nařízení (EU) č. 468/2014 (ECB/2014/17), a není dceřiným podnikem, jak je definován v čl. 4 odst. 1 bodě 16 nařízení (EU) č. 575/2013, žádného z těchto dohlížených subjektů nebo žádné z těchto dohlížených skupin;

⁽¹⁾ Obecné zásady Evropské centrální banky (EU) 2015/510 ze dne 19. prosince 2014 o provádění rámce měnové politiky Eurosystemu (ECB/2014/60) (Úř. věst. L 91, 2.4.2015, s. 3).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Evropské centrální banky (EU) č. 468/2014 ze dne 16. dubna 2014, kterým se stanoví rámec spolupráce Evropské centrální banky s vnitrostátními příslušnými orgány a vnitrostátními pověřenými orgány v rámci jednotného mechanismu dohledu (nařízení o rámci jednotného mechanismu dohledu) (ECB/2014/17) (Úř. věst. L 141, 14.5.2014, s. 1).

- f) není investičním podnikem ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU ⁽¹⁾;
 - g) nevydal cenný papír krytý aktivy ve smyslu čl. 2 bodu 3 obecných zásad (EU) 2015/510 (ECB/2014/60);
 - h) nevydal tzv. *multi cédulas* ve smyslu čl. 2 bodu 62 obecných zásad (EU) 2015/510 (ECB/2014/60);
 - i) nevydal strukturovaný krytý dluhopis ve smyslu čl. 2 bodu 88 obecných zásad (EU) 2015/510 (ECB/2014/60);
 - j) není společností pro správu aktiv vytvořenou v důsledku řešení krize pomocí nástroje oddělení aktiv podle článku 26 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ⁽²⁾ nebo vnitrostátních právních předpisů, kterými se provádí článek 42 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ⁽³⁾;
 - k) není vnitrostátním fondem pro správu a prodej aktiv zřízeným k podpoře restrukturalizace a/nebo řešení krize finančního sektoru ⁽⁴⁾ a
 - l) není způsobilým emitentem v rámci programu PSPP.
2. Obchodovatelný dluhový nástroj má v okamžiku, kdy jej příslušná centrální banka Eurosystemu kupuje, minimální zbytkovou splatnost 6 měsíců a maximální zbytkovou splatnost 30 let a 364 dnů.
3. Odchylně od čl. 59 odst. 5 obecných zásad (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) se při hodnocení požadavků na úvěrovou kvalitu obchodovatelného dluhového nástroje zohlední pouze informace úvěrového hodnocení, které poskytuje externí ratingová agentura akceptovaná v rámci Eurosystemu pro hodnocení úvěrového rizika.
4. Obchodovatelný dluhový nástroj je denominován v eurech.
5. Je dovoleno nakupovat nominální obchodovatelné dluhové nástroje se záporným výnosem do splatnosti (nebo nejnižším možným výnosem („yield to worst“)) nad sazbou vkladové facility.

Článek 3

Omezení pro provádění nákupů podnikových dluhopisů veřejného sektoru

1. Pro účely tohoto rozhodnutí se „podnikovým dluhopisem veřejného sektoru“ rozumí podnikový dluhopis, který splňuje požadavky článku 2 a který byl vydán veřejným podnikem ve smyslu článku 8 nařízení Rady (ES) č. 3603/93 ⁽⁵⁾.
2. S cílem umožnit tvorbu tržní ceny pro způsobilé podnikové dluhopisy veřejného sektoru se po dobu, kterou určí Rada guvernérů, nesmějí nakupovat nově vydané podnikové dluhopisy veřejného sektoru nebo podnikové dluhopisy veřejného sektoru navyšované emise, ani podnikové dluhopisy veřejného sektoru vydané tímž subjektem nebo subjekty v rámci skupiny emitenta, jejichž splatnost bezprostředně předchází nebo následuje po splatnosti obchodovatelných dluhových nástrojů, které mají být vydány nebo jejichž emise má být navýšena.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně směrnic 2002/92/ES a 2011/61/EU (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 349).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. L 225, 30.7.2014, s. 1).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).

⁽⁴⁾ Seznam těchto subjektů je zveřejněn na internetových stránkách ECB www.ecb.europa.eu

⁽⁵⁾ Nařízení Rady (ES) č. 3603/93 ze dne 13. prosince 1993, kterým se upřesňují definice pro použití zákazů uvedených v člancích 104 a 104b Smlouvy (Úř. věst. L 332, 31.12.1993, s. 1).

Článek 4

Limity pro nákup

1. V rámci programu CSPP se uplatňuje limit pro podíl na emisi s určitým mezinárodním identifikačním číslem cenných papírů (ISIN) po konsolidaci držby ve všech portfoliích centrálních bank Eurosystemu. Limit pro podíl na emisi s určitým ISIN činí 70 % pro všechny podnikové dluhopisy kromě podnikových dluhopisů veřejného sektoru.

V určitých případech se může uplatňovat nižší limit pro podíl na emisi, například u podnikových dluhopisů veřejného sektoru nebo z důvodů řízení rizik. Zacházení s podnikovými dluhopisy veřejného sektoru odpovídá způsobu, jakým se s nimi zachází v rámci programu PSPP.

2. Eurosystem v souvislosti se způsobilými podnikovými dluhopisy průběžně provádí vhodné postupy týkající se hodnocení úvěrového rizika a hloubkové kontroly.

3. V zájmu zajištění diverzifikovaného rozdělení nákupů mezi emitenty a skupiny emitentů Eurosystem stanoví dodatečné nákupní limity pro skupiny emitentů na základě referenční hodnoty související s tržní kapitalizací skupiny emitentů.

Článek 5

Nakupující centrální banky Eurosystemu

Centrální banky Eurosystemu, které nakupují podnikové dluhopisy v rámci programu CSPP, jsou uvedeny v seznamu zveřejněném na internetových stránkách ECB. Pro účely rozdělení podnikových dluhopisů, které mají být v rámci CSPP nakoupeny, uplatňuje Eurosystem režim specializace na základě země registrace emitenta. Rada guvernérů povolí ad hoc odchylky z režimu specializace, pokud existují objektivní faktory, které brání uplatnění tohoto režimu, nebo pokud jsou takové odchylky vhodné v zájmu dosažení celkových měnověpolitických cílů programu CSPP. Každá určená centrální banka Eurosystemu nakupuje pouze způsobilé podnikové dluhopisy, které vydávají emitenti registrovaní v určených členských státech eurozóny. Geografické rozdělení zemí registrace emitentů způsobilých podnikových dluhopisů mezi určené centrální banky Eurosystemu je uvedeno v seznamu zveřejněném na internetových stránkách ECB.

Článek 6

Způsobilé protistrany

Způsobilými protistranami pro účely programu CSPP, a to jak pro přímé transakce, tak i pro půjčky cenných papírů zahrnující podnikové dluhopisy držené Eurosystemem v portfoliu programu CSPP, jsou:

- a) subjekty, které splňují kritéria způsobilosti pro účast na operacích měnové politiky Eurosystemu podle článku 55 obecných zásad (EU) 2015/510 (ECB/2014/60), a
- b) jakékoli jiné protistrany, které centrální banky Eurosystemu využívají pro účely investování svých investičních portfolií v eurech.

Článek 7

Půjčky cenných papírů

Centrální banky Eurosystemu, které nakupují podnikové dluhopisy v rámci programu CSPP, dají cenné papíry nakoupené v rámci tohoto programu k dispozici pro účely půjček, včetně repo operací, s cílem zajistit účinnost programu CSPP.

Článek 8

Závěrečná ustanovení

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem 6. června 2016.

Ve Vídni dne 1. června 2016.

Prezident ECB

Mario DRAGHI

ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5074 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS